

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Laruati mariti effectus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

quam uti omino falsam esse posse scio; ita, licet vera sit, uti esse potest, certus sum à viperinis his linguis venenari: quæ pensi nihil habent mentiri, quando illis locus est calumniari. Alia mater apud Læuinum Lemnium, monstrum enixa est, quod, post primum lucis intuitum, conclauē stridoribus impleuit, atq; vltro citroq; discurrit, latebrasq; quaesuit, dignas principe tenebrarum. Quid aliud meruisset Orci laruis gauisā, quam Stygij patris characterem? Qualem oculis figuram vidit, talem ventre concepit. Nihil à natura alienum est, si strabo generet strabonem.

Empedoclis scitum est, imaginem, quæ animo mulieris, in ipso concipiendi articulo, occurrit, tantum habere virium in eam fœtum, qui effigiatur, ut ipsius rei character quasi impressus perpetuo hæreat. Hac etiam de causa Quintilianus matronam defendit, quæ Aethiopem enixa fuerat, cum eius coloris iconem in thalamo habuisset. Et Hippocrates quoque mulierem suspitione adulterij laborantem, quia marito penitus dissimilem filium pepererat, liberauit, quod mulier illa, in cubiculo picturam fixius aspexisset, cui similem infantem genuerat. Vixit adhuc nostra ætate æquè bello ac sanguine nobilis vir, cui in pueritia, omnes Angelicum vultum fuisse dictitabant. Ipse autem solebat dicere, matrem suam, cum prægnans esset, scitissimæ formæ Angelum in pyxide depictū identidem secum in manu gestasse, & ad hunc ipsum finem assidue contemplatam esse. Consecuta est igitur, quod volebat, Angelum peperit, sed carne atque corpore indutum; quem & ipse sæpe vidi, atq; hanc causam formæ suæ affirmare audiui.

Alia ex laruato viro, terribilem soboli formam, & ad Satyri modum contuolos atq; introrsum contortos oculos, vultumq; profus Acheronticum impressit. *Vrbs est, in Brabantia Buscumductis, inquit Augustinus Viues, in qua, ut in alijs eiusdem terra, stato anni die, quo ferunt maximum vrbis templum dedicatum, publicè supplicatur, ludiq; varijs diuis exhibentur. Sunt qui tunc personas diuorum induant: sunt qui demonum. Ex his vnus, cum visa puella exarsisset, domum saltitandō se recepit, & correptam, ut erat personatus, uxorem suam in lectum coniecit. se ex*

Sabell. lib. 7.
Enn. 9. Læuin.
Lemn. l. 1. c. 8.
de occult.
nat. mirac.

IX.

X.

Augustin.
Viues in l. 12.
S. Aug. de
ciuit. cap. 5.
Et Hier. Tor-
quemada in
Horto Florū.

XXXX 3

ca de

ea demonium velle gignere dicens concubuit. Conceptit mulier, & infans, quem peperit, simul primum editus est, saltitare cepit, forma quali demones pinguntur. Hæc Margarita Augusta, Maximiliani filia, huius Caroli amita narravit Ioanni Lamuzæ homini prudentia incredibili, qui tum erat hic legatus à Ferdinando rege: nunc est huius Cesaris præfectus in Arragonia, vir qui non modo præfecti nomen & personam, sed regis quoque posset sustinere. Hæc Viues.

XI.

Cui ego alia duo addo, quæ manu illius habeo consignata, qui coram fuit oculatus testis. Primum est, de puero nobili sanè profapia oriundo, nominis ac familiae mihi notissimæ, qui Bruntruti litteris operam dedit, omnibusq; ferè quotidie spectandum dedit ex utero secum natum maternum monumentum. Erat autem id, retrò aurem, expressum natiuis litteris parentis sui nomen, quod hoc modo accepit. Mater illius, ante coniugium, cum bona parentum voluntate, effictim amabat sponsa sponsum. Eapropter illum semper mēte voluens, quiduis oblatum manu corripere solebat, & in omni re obuia perpetim scribere Sponsi nomen. Prægnans postea aliquando territa aurem fricuit, quo contactu id nomen, quod animo intuebatur, fœtui impressit. Alterum est de antiquissimi stemmatis Comite, qui in lucem editus in fronte decussatos enses, insigne gentilitium, habuit, ab utero matris apportatum. Posset de natiuis his regum, principum aliorumq; hominum maculis copiosum conscribi volumen. Sed copia nauseam creat. Viues supra à me commemoratis subiungit: *Mulieres prægnantes multarum rerum desiderijs tenentur: sæpe carbones appetunt, & cineres. Vidi, qua morsum cervicis iuuenis cuiusdam: & correpta magnis doloribus abortum fecisset, ni momordisset exanimato panē iuvene, tum auidē infixis dentibus. De his tam absurdis appetentijs ciborum medici quidem plurima, sed & apud Philosophos nonnulla: velut Aristoteles in lib. de Animal. idq; fieri dicunt ex humore in stomacho vitioso: qui si viris quoque contingat, non dissimilia expetent. Quòd si ergo feminis vterum ferentibus negentur eiusmodi desideria, vel abortionem, vel eius ipsius rei, quam adeptæ non sunt, maculam in partu faciunt, eapraesertim parte, quam manu fricant, Cuius rei caussa in arcanis*